Kielce, dnia 6 grudnia 1930 roku.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 29.

T R E Ś Ć:

Dział urzędowy.

395.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 21 listopada 1930 r.

o rozszerzeniu na obszarze województwa kieleckiego czasu ochronnego dla niektórych gatunków zwierzyny łownej.

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) i § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 17 marca 1928 r. o przekazaniu wojewodom niektórych uprawnień Ministra Rolnictwa wynikających z art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 448) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Wojewody Kieleckiego z dnia 23 grudnia 1929 roku o rozszerzeniu na obszarze województwa kieleckiego czasu ochronnego dla niektórych gatunków zwierzyny łownej (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 50, poz. 279) przedłuża się do dnia 31 grudnia 1931 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w/z. *Dr. Kroebl*

396.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 28 listopada 1930 r.

o obowiązku stosowania obostrzonego sposobu odkażania wagonów, które były użyte do transportu zwierząt racicowych po wyładowaniu ich na obszarze województwa kieleckiego.

Na podstawie art. 16 punkt b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), w celu ochrony od niebezpieczeństwa zarazy pryszczycy, pomoru i zarazy świń, zarządzam, co następuje:

§ 1. Wszystkie wagony, które były użyte do transportu zwierząt racicowych po wyładowaniu ich na obszarze województwa kieleckiego, winny być niezwłocznie poddane „Obostrzonemu odkażeniu" (punkt 5 części C. art. 40 postanowień Przepisów gospodarki wagonowej).

§ 2. Powiatowy lekarz weterynaryjny, lub inny lekarz weterynaryjny, upoważniony przez Wojewodę na mocy § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 408) winien, przed dokonaniem badania zwierząt racicowych i wydaniem przepisowego świadectwa zdrowia na prawo ich ładowania, jak również przy wyładowaniu ich, sprawdzić, czy odnośne wagony są okartkowane po obu stronach nalepkami przepisowemi o dokonaniu obostrzonego sposobu odkażenia oraz wstrzymać wydanie świadectw zdrowia na ładowanie zwierząt do wagonów nieokartkowanych nalepkami o obostrzonem ich odkażeniu.

Wagony po wyładowaniu z nich zwierząt racicowych winny być niezwłocznie po obu stronach okartkowane przepisowemi nalepkami: „do obostrzonego odkażenia".

§ 3. Powiatowy lub upoważniony do badania zwierząt na stacjach kolejowych lekarz weterynaryjny winien sporządzić na stacji kolejowej protokół stwierdzenia wagonów nieokartkowanych nalepkami o obostrzonem ich odkażeniu. Protokół oprócz lekarza weterynaryjnego podpisuje urzędujący na stacji kolejowej funkcjonarjusz policji państwowej.

Protokół winien być niezwłocznie przedłożony Urzędowi Wojewódzkiemu Kieleckiemu.

§ 4. Winni naruszenia postanowień rozporządzenia niniejszego, o ile czyn nie podlega ukaraniu w myśl specjalnych przepisów karnych — karani bedą na zasadzie postanowień rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. ozwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w/z *Dr. Kroebl*

397.

Ogłoszenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 21 listopada 1930 r.

o czasach ochronnych dla zwierzyny łownej.

Na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) ogłaszam

Wykaz czasów ochronnych

obowiązujących na obszarze województwa kieleckiego w roku 1931 dla:

A.

1)	łosi — byków	od 15 grudnia	do 31 sierpnia
2)	jeleni — byków, danieli rogaczy	„ 1 listopada	„ 31 sierpnia,
3)	sarn — kozłów	„ 1 lutego	„ 20 kwietnia,
4)	zajęcy szaraków	„ 1 lutego	„ 31 października,
5)	zajęcy bielaków	„ 15 lutego	„ 31 października,
6)	borsuków	„ 1 grudnia	„ 31 sierpnia,
7)	wiewiórek	„ 1 marca	„ 31 października,
8)	głuszców kogutów	„ 15 maja	„ 15 marca,
9)	cietrzewi kogutów	„ 1 czerwca	„ 15 sierpnia,
10)	dzikich indyków samców	„ 15 maja	„ 15 października,
11)	dzikich indyków samic	„ 1 stycznia	„ 25 października,
12)	jarząbków	„ 1 lutego	„ 15 sierpnia,
13)	partw	„ 1 lutego	„ 15 sierpnia,
14)	bażantów kogutów	„ 1 lutego	„ 31 sierpnia,
15)	kuropatw	„ 1 grudnia	„ 31 sierpnia,
16)	przepiórek	„ przylotu	„ 31 sierpnia,
17)	słonek	„ 15 maja	„ 15 sierpnia,
18)	bataljonów	„ 1 czerwca	„ 10 lipca,
19)	dzikich kaczorów	„ 1 marca	„ 20 lipca,
20)	dzikich kaczek (samic i młodych)	„ 1 marca	„ 20 lipca,
21)	innego ptactwa wodnego i błotnego	„ 1 marca	„ 10 lipca,
22)	dzikich łabędzi i dzikich gęsi	„ 15 maja	„ 31 lipca,
23)	dropi, dropi-kamionek (strepety) dzikich gołębi, drozdów kwiczołów i paszkotów	„ 1 lutego	„ 15 sierpnia
24)	ptaków krukowatych, i drapieżnych z wyjątkiemjastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron i srok.	„ 1 lutego	„ 15 sierpnia

B.

Nie wolno polować przez cały rok na: żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, daniela, na sarny-kozy i koźlęta, na niedźwiedzie od niedźwiedziątek, na głuszce-kury, bażanty-kury, cietrzewie-kury i czarne bociany.

Wojewoda: w/z. *Dr Kroebl*

398.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego

z dnia 26 listopada 1930 r.

o wyjednywaniu nadania górniczego „Barbara".

Zgodnie z § 25 Instrukcji o zastosowaniu art. 454 — 540 Ustawy Górniczej (Zb. Praw ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski podaje do publicznej wiadomości, że Stanisław Wojtacha, zamieszkały w Królewskiej Hucie, ul. Gimnazjalna 19, i działający w imieniu i na rzecz własną, podejmuje starania o uzyskanie nadania górniczego „Barbara" o przestrzeni 464630 metr. kw. do wydobywania rudy żelaznej na gruntach wsi Stara Kuźnica, gm. Przystajń, oraz wsi Kostrzyna i osady Młyńskiej Kotary, gm. Panki, pow. częstochowskiego.

Odkrycie rudy żelaznej, zostało dokonane 14 stycznia 1930 r. na gruncie Walentego Kotarskiego we wsi Stara Kuźnica, gm. Przystajń, i było stwierdzone protokólarnie 29 stycznia 1930 roku.

Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego „Barbara" graniczy: na północy z gruntami wsi Kostrzyna i nadaniem górniczem „Kostrzyna I" Nr 551, na wschodzie z drogą Kotary - Kostrzyna, gruntami osady młyńskiej Kotary i nadaniem górniczem skarbowem „Japonja" 305 P., na południu — z gruntami wsi Stara Kuźnica, majątku Stara Kuźnica i nadaniem górniczem „Stara Kuźnica" Nr 161 i na zachodzie z gruntami wsi Kostrzyna i nadaniem górniczem „Przystajń" Nr 758.

Na skutek powyższego w dniu 23 grudnia 1930 roku o godz. 10-ej Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski w biurze swojem, mieszczącem się w Częstochowie przy ul. N. P. Marji Nr 67, będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty, jakie będą złożone na wskazany termin.

Życzący sobie mogą do dnia 23 grudnia 1930 r. rozpatrywać plany i rejestry pomiarowe wymienionego nadania górniczego w wyżej wspomnianem biurze w godzinach urzędowych.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Górniczego:
Z. Górski Inż. Górn.

399.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Górniczego Częstochowskiego

z dnia 28 listopada 1930 r.

o wyjednywaniu nadań górniczych: „Tatry", „Oświęcim", „Zakopane" i „Nibork".

Zgodnie z § 25 Instrukcji o zastosowaniu art. 454 — 540 Ustawy Górniczej (Zbiór Praw ces. ros. t. VII, wyd. 1912 r.) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr 17, poz. 139) Okręgowy Urząd Górniczy Częstochowski niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że podejmują się starania przez inż. górn. Antoniego Dąbkowicza, Dyrektora Wyższego Urzędu Górniczego w Warszawie, działającego w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, do którego przeszły uprawnienia górnicze b. władz okupacyjnych na zasadzie Uchwały Sejmowej z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. 1920 r. Nr 70, poz. 465), o uzyskanie nadań górniczych dla wydobywania rudy żelaznej pod następującemi nazwami:

1) „Tatry" o przestrzeni 1111503 m², położone na gruntach wsi i majoratu Panki, wsi Kałmuki i Żerdzina, gm. Panki, pow. częstochowskiego, woj. kieleckiego. Odkrycie rudy żelaznej zostało dokonane przez b. Warszawskie T-wo Przemysłowe dnia 14 maja 1918 r. na gruncie Franciszka Małysko we wsi Żerdzina, gm. Panki, pow. częstochowskiego i było sprawdzone protokólarnie przez b. okupacyjne władze górnicze 18 lipca 1918 r. Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego „Tatry" graniczy: na północy — z gruntami wsi Panki, na wschodzie — z gruntami wsi Panki, Kałmuki i majoratu Panki, wsi Żerdzina i Praszczyki, na południu — z gruntami wsi Żerdzina i na zachodzie z gruntami wsi Żerdzina, majoratu Panki i wsi Panki i z nadaniem górniczem skarbowem „Tyrol" Nr 240 P.

2) „Oświęcim" o przestrzeni 1138000 m², położone na gruntach wsi Jaworzno i Juljampol gm. Rudniki, pow. wieluńskiego, woj. łódzkiego i wsi Karcze i dóbr Parzymiechy gm. Lipie, pow. częstochowskiego, woj. kieleckiego.

Odkrycie rudy żelaznej zostało dokonane przez b. Warszawskie T-wo Przemysłowe dnia 23 września 1918 r. na gruncie Józefa Grendysa we wsi Juljampol, gm. Rudniki, pow. wie-

luńskiego i było sprawdzone protokólarnie dn. 7 grudnia 1920 r. Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego „Oświęcim" graniczy: na północy — z dobrami Parzymiechy, na wschodzie — z gruntami dóbr Parzymiechy i gruntami wsi Karcze, na południu — z gruntami wsi Karcze i wsi Juljampol I i na zachodzie z gruntami wsi Juljampol, wsi Jaworzno i gruntami dóbr Parzymiechy.

3) „Zakopane" o przestrzeni 1137990 m², położone na gruntach wsi Jaworzno i Juljampol I gm. Rudniki, pow. wieluńskiego, woj. łódzkiego, oraz dóbr Parzymiechy, gm. Lipie, pow. częstochowskiego, woj. kieleckiego.

Odkrycie rudy żelaznej zostało dokonane przez T-wo Częstochowskie Górniczo-Przemysłowe dnia 26 października 1918 r. na gruncie Antoniego Grendysa we wsi Juljampol, gm. Rudniki, pow. wieluńskiego i było sprawdzone protokólarnie dnia 7 grudnia 1920 r. Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego „Zakopane" graniczy: na północy — z gruntami wsi Jaworzno i dóbr Parzymiechy, na wschodzie z gruntami dóbr Parzymiechy, wsi Juljampol i Jaworzno, na południu — z gruntami wsi Juljampol i na zachodzie z gruntami wsi Juljampol i Jaworzno.

4) „Nibork" o przestrzeni 1137811 m², położone na gruntach wsi Zajączki i wsi Łęgowice gm. Kuźniczka, pow. częstochowskiego, woj. kieleckiego.

Odkrycie rudy żelaznej zostało dokonane dnia 6 września 1918 r. przez b. Warszawskie T-wo Przemysłowe na gruncie Jana Tyrały we wsi Zajączki gm. Kuźniczka, pow. częstochowskiego i było sprawdzone protokólarnie dnia 7 grudnia 1920 r. Wyjednywana przestrzeń nadania górniczego „Nibork" graniczy: na północy — z gruntami wsi Zajączki i Łęgowice, na wschodzie z gruntami majoratu Zajączki i wsi Zajączki, na południu i na zachodzie z gruntami wsi Zajączki.

Na skutek powyższego w dniu 29 grudnia 1930 r. od godz. 10-ej rano w biurze Okręgowego Urzędu Górniczego, mieszczącem się w Częstochowie, przy ul. N. P. Marji Nr 67, będą spisane protokóły o wyjednywanych przez Skarb Państwa nadaniach górniczych „Tatry", „Oświęcim", „Zakopane" i „Nibork" i będą rozpatrywane wszelkie uwagi i protesty, jakie wpłyną do tego terminu do Okręgowego Urzędu Górniczego przeciwko wymienionym nadaniom.

Złożone protesty muszą być w dniu 29-go grudnia 1930 r. osobiście wyjaśnione przez składających takowe.

Życzący sobie mogą do dnia 29-go grudnia 1930 r. rozpatrywać plany i rejestry pomiarowe wymienionych nadań górniczych w kancelarji Urzędu Górniczego w godzinach urzędowych.

Naczelnik Okr. Urzędu Górniczego
w Częstochowie: *Z. Górski inż. Górn.*

400.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach
z dnia 21 listopada 1930 r.

o scalaniu gruntów wsi Barczówek, gm. Stużno, pow. opoczyńskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 1 maja 1930 r. postanowiono ustalić obszar scalenia gruntów wsi Barczówek, gminy Stużno, powiatu opoczyńskiego na 539.35 ha obejmujących 347.76 ha gruntów tabelowych i 162.84 ha zaserwitutowych wsi Barczówek oraz 25.30 ha hipotecznych z dóbr ziemskich Barczówek — osady młyńskie i 3.45 ha hipotecznych z dóbr ziemskich Białaczów — osada pokarczemna we wsi Barczówek.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

401.

OGŁOSZENIE
Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach
z dnia 21 listopada 1930 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Moczydło, gm. Niegowa, pow. zawierciańskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 9 września

1930 r. postanowiono wdrożyć we wsi Moczydło, w gm. Niegowa, w pow. zawierciańskim położonej, postępowanie scaleniowe, ustalając obszar scalenia w składzie gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Moczydło obszaru 327.55 ha.

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

402.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach

z dnia 21 listopada 1930 r.

o scalaniu gruntów wsi Rudki, gm. Oblasy, pow. kozienickiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92/27, poz. 833) Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 9 września 1930 r. postanowiono ustalić obszar scalenia gruntów wsi Rudki, gm. Oblasy, powiatu kozienickiego na 793.21 ha obejmujących: 475.20 ha gruntów tabelowych wsi Rudki, 250.82 ha hipotecznych z dóbr ziemskich (kolonji) Rudki i 67.19 ha hipotecznych z dóbr ziemskich (kolonji) Baryczka Nr 1, 2 i 3

Za Prezesa: *Wł. Włoczewski*

403.

OKÓLNIK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 172

z dnia 25 października 1930 r.

(Sm. 3335/1) w sprawie interpretacji art. 174 ustawy budowlanej.

Panom Przewodniczącym
Wydziałów Powiatowych
województwa kieleckiego.

Przesyłam (poniżej) okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 184 z dnia 14 października 1930 r. Nr SS. 353/3 z interpretacją art. 174 ustawy budowlanej — do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: *Dr Serafin*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 14.X 1930 r.*
Nr SS. 353/3
Interpretacja art 174 ustawy budowlanej.

OKÓLNIK Nr 184

Do Pana Wojewody (wszystkich)
(oprócz Wojewody Śląskiego)

W związku z zapytaniem jednego z Urzędów Wojewódzkich, czy Wydział Powiatowy jest państwową władzą nadzorczą w rozumieniu art.174 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej P. z dnia 16 lutego 1928 o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych wyjaśnia, że termin „państwowa władza nadzorcza", użyty w art. 174 powołanego rozporządzenia zgodnie z postanowieniem art. 42 ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. oznacza władzę nadzorczą nad związkami komunalnemi w rozumieniu art. 36 ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych, w wypadku bowiem przewidzianym przez art. 174 ustawy budowlanej, mamy do czynienia z uprawnieniem finansowem związków komunalnych. Wydział powiatowy jest więc władzą nadzorczą w stosunku do związków komunalnych wymienionych w p. a) art. 36 ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych. Z funkcjami nadzorczemi, wypływającemi z uprawnienia przewidzianego w art. 174, niepozostają w żadnym związku funkcje, wypływające z uprawnienia, opierającego się na art. 394, ponieważ w tym ostatnim wypadku organy wykonawcze związków kom. występują jako władze administracji ogólnej.

Korsak
Dyrektor Departamentu

404.

OKÓLNIK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 173

z dnia 4 listopada 1930 r.

(BP. 3171/1) w sprawie przedłużenia godzin otwarcia jadłodajni.

Wszystkim P. P. Starostom Powiatowym woj. kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Min. Spraw Wewnętrznych Nr 191 podaję do wiadomośi i przestrzegania przy załatwianiu omawianych spraw.

Za Wojewodę: *Boczar*
Radca Wojewódzki

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — *Warszawa, dn. 21.X 1930 r.*
Nr AP. 3096/3
W sprawie przedłużenia godzin otwarcia jadłodajni.

OKÓLNIK Nr 191.

Do
P. P. Wojewodów (wszystkich z wyjątkiem Śląskiego) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu oznajmia co niżej:

1) Udzielanie indywidualnych zezwoleń na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa I i II kategorji, poza godziny ogólnie dla danego obszaru ustalone, należy do powiatowych władz administracji ogólnej (w m. st. Warszawie do Komisarza Rządu). Wynika to z brzmienia ust. 2-go art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) wspominającego o jednej władzy oraz z brzmienia art. 10 tegoż rozporządzenia, który ustala procedurę porozumienia się co do jednolitego uregulowania godzin handlu, nie ustanawiając wyraźnie takiegoż obowiązku porozumiewania się w wypadkach zezwoleń indywidualnych.

2) To co powiedziano wyżej dotyczy również wypadków cofnięcia udzielonych zezwoleń. Należy tu jednak mieć na oku postanowienie art. 102 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341).

3) Dopuszczalne jest wydawanie jednorazowych zezwoleń na przedłużenie godzin otwarcia jadłodajni (np. z powodu miejscowej uroczystości). Korzystać z tego mogą jednakże tylko jadłodajnie opłacające świadectwa I i II kategorji.

Zezwoleń takich może udzielać powiatowa władza administracji ogólnej, a w Warszawie Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

Weissbrod
Dyrektor Departamentu

405.

OKÓLNIK

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 174

z dnia 4 listopada 1930 r.

(BP. 1677/2/30) w sprawie godzin otwarcia sklepów spożywczych.

Panom Starostom Powiatowym województwa kieleckiego

Do wiadomości, uregulowania godzin handlu w sklepach spożywczych w myśl poniższego okólnika i dopilnowania, aby handel odbywał się stosownie do obowiązujących przepisów.

Za Wojewodę: *Boczar*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — *Warszawa, dn. 22.X. 1930 r.*
Nr AP. 3498/2.
W sprawie godzin otwarcia sklepów spożywczych.

OKÓLNIK Nr 194.

Do
Wszystkich Panów Wojewodów z wyjątkiem Wojewody Śląskiego i do P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z przepisem art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) powiatowe władze administracji ogólnej ustalały czas otwarcia sklepów spożywczych na godziny od 7-ej do 19-ej.

W niektórych miejscowościach czas otwarcia sklepów spożywczych o godzinie 7-ej okazał się zbyt późny, gdyż uniemożliwiał pracownikom śpieszącym do pracy jak również młodzieży szkolnej nabywania środków spożywczych, a w szczególności świeżego pieczywa.

W tej sprawie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia, że dopuszczalne jest wcześniejsze otwieranie sklepów spożywczych, przedewszystkiem piekarń, gdyż

art. 8 cyt. wyżej rozporządzenia ustala jedynie najpóźniejszą godzinę zamykania sklepów spożywczych. Oczywiście, w razie ustalenia dla pewnej miejscowości wcześniejszej godziny (np. godz. 6-ej) otwierania niektórej kategorji sklepów spożywczych, ogólna ilość godzin otwarcia tychże sklepów nie mogłaby przekraczać normy wskazanej w art. 2 cyt. rozporządzenia (t. j. dwunastu godzin).

Równocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 550 rozporządzenie o kategorjach sklepów spożywczych i warunkach jakim winny odpowiadać jadłodajnie. Z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia winny ustać takie anomalje jak handlowanie przez sklepy spożywcze w godzinach przeznaczonych dla jadłodajni, co się dotąd często dzieje pod płaszczykiem rozmaitych owocarni, herbaciarni, piwiarni i t. p.

Weissbrod
Dyrektor Departamentu

406.

OKÓLNIK
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 175
z dnia 4 listopada 1930 r.
(Sm. 3348/12) w sprawie wymiaru opłat drogowych od gruntów państwowych.

Panom Przewodniczącym
Wydziałów Powiatowych
województwa kieleckiego.

Przesyłam poniżej okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 187 z dnia 16 październik nika 1930 r. Nr SF. 2366/3 do wiadomości i zastosowania przy wymiarze opłat drogowych od gruntów państwowych.

Za Wojewodę: *Dr. Serafin*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 16.X.1930 r.*
Nr SF. 2366/3.
W sprawie opłat drogowych od gruntów państwowych.

OKÓLNIK Nr 187

Do Pana Wojewody w:
Warszawie, Kielcach, Lublinie,
Białymstoku, Brześciu n/Bugiem,
Nowogródku, Łucku, Wilnie,
Łodzi, Poznaniu, Toruniu.

Okólnik z dnia 19 lutego 1927 r. Nr 43 (SF. 842/27). uzupełniony okólnikiem z dnia 8 kwietnia 1927 r. Nr 73 (SF. 1953/27), zmieniam niniejszem przez nadanie jego punktowi 4, lit. a, następującego brzmienia:

„4) obciążenie opłatami drogowemi poszczególnych płatników nie może przekraczać:

a) 75 proc. przypadającego na płatnika zasadniczego państwowego podatku gruntowego względnie w b. zaborze pruskim 75 proc. takiegoż państwowego dodatku do podatku gruntowego, a od gruntów państwowych: w b. zaborze rosyjskim — 75 proc. idealnego zasadniczego podatku gruntowego, zaś w b. zaborze pruskim 75 proc. idealnego zasadniczego dodatku państwowego do podatku gruntowego na przekroczenie normy 75 procentowej zezwalać mogą PP. Wojewodowie, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały wojewódzkie (izby wojewódzkie), do wysokości 100 proc. w tych wypadkach, gdy potrzeby drogowe bezwzględnie tego wymagają, a obciążenie takie nie nadwyręży zdolności płatniczej rolników”.

Powyższa zmiana wywołana została następującemi okolicznościami:

Jeśli chodzi o wymiar opłat drogowych od gruntów państwowych w b. zaborze rosyjskim, to według stanu dotychczasowego podstawę wymiaru stanowił samoistny podatek komunalny od tych gruntów w sumie, pobieranej na rzecz gminy i powiatowego związku komunalnego łącznie. Ponieważ jednakże przy wymiarze tegoż samoistnego podatku — analogicznie do dodatku komunalnego do państwowego podatku od gruntów prywatnych — nie jest brana pod uwagę podwyżka, wprowadzona rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 339), stwarzało to dla gruntów państwowych wyraźne uprzywilejowanie w stosunku do gruntów prywatnych, dla których podstawą wymiaru opłat drogowych jest zasadniczy, obecnie obowiązujący państwowy podatek gruntowy, a więc łącznie ze wspomnianą podwyżką. To uprzywilejowanie nie miało uzasadnienia, chociażby ze względu na postanowienie ustępu 2 art. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747), w którym niedwuznacznie wyrażona jest wola ustawodawcy, aby grunty państwowe opodatkowane były na rzecz związków komunalnych w takim stopniu, w jakim podatkowi na rzecz tych związków podlegają grunty prywatne.

Nadmieniam, że przez „idealny zasadniczy podatek gruntowy", stanowiący podstawę wymiaru opłat drogowych od gruntów państwowych, rozumieć należy taki państwowy podatek gruntowy bez progresji i degresji, jakiby przypadał od tych gruntów, gdyby one były gruntami prywatnemi.

Jeśli zaś chodzi o wymiar opłat drogowych w b. dzielnicy pruskiej, to zauważyć należy, że na terytorjum województw: poznańskiego i pomorskiego znajduje się znaczna ilość domen państwowych i obszarów leśnych, które — wobec pominięcia gruntów państwowych w b. zaborze pruskim pod lit. a punktu 4 okólnika Nr 43 — nie opłacały opłat drogowych, jakkolwiek korzystają one w dużej mierze z dróg powiatowych. Było to połączone zarówno z uszczerbkiem dla gospodarki finansowej powiatowych związków komunalnych, jak i z krzywdą dla reszty płatników omawianych opłat.

O wprowadzonej niniejszem zmianie zechce Pan Wojewoda powiadomić interesowane związki komunalne.

ad. 10 i 11. Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia, iż wedle danych otrzymanych z Ministerstwa Rolnictwa, na obszarze tamtejszego województwa znajdują się drogi publiczne, nie zaliczone do żadnej kategorji dróg w rozumieniu ustawy drogowej i utrzymane przez zarządy lasów państwowych. Zechce Pan Wojewoda przedstawić Ministerstwu Spraw Wewnętrznych szczegółowe dane co do tychże dróg oraz ewentualnie wnioski co do uzgodnienia tego faktycznego stanu rzeczy z przepisami ustawy drogowej. Istnienie tego rodzaju dróg oraz okoliczność, że na ich utrzymanie łożą zarządy lasów państwowych, powinna być wzięta przez wydziały powiatowe pod uwagę, przy wymiarze opłat drogowych od lasów państwowych, w szczególności — powinna wpłynąć na stosowną redukcję wysokości opłat drogowych.

Sławoj Składkowski
Minister

407.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 176
z dnia 4 listopada 1930 r.

(Z P. 875/2) w sprawie skrzynki ratowniczej typu Warszawskiego Pogotowia Ratukowego.

Do
Wszystkich Panów Starostów
Powiatowych woj. kieleckiego.

W ślad za okólnikiem tutejszym z dnia 18 lipca 1930 r. Nr 110 przesyłam poniżej okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15-go października 1930 r. Nr Z. H. 3712/30 wraz ze spisem zawartości skrzynki ratowniczej, typu Warszawskiego Pogotowia Ratunkowego, do wiadomości i wykonania.

Wojewoda w/z. *Dr. A. Kroebl*

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, dn. 15 X 1930 r.*
Nr Z. H. 3712/30
Skrzynka (apteczka) ratownicza typu Warszawskiego Pogotowia Ratunkowego.

O K Ó L N I K Nr 186.

Do
Panów Wojewodów i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Nawiązując do okólnika swojego Nr 111 z dnia 1 lipca r. b. L. Z. H. 2478/30 w sprawie autobusowych skrzynek (apteczek) ratowniczych Polskiego Czerwonego Krzyża, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament Służby Zdrowia), zawiadamia, że zatwierdziło również odpowiadającą celowi skrzynkę (apteczkę) ratowniczą typu Warszawskiego Pogotowia Ratunkowego według załączonego spisu zawartych w niej środków na wypadek katastrofy autobusowej.

Uprasza się o wydanie odpowiednich zarządzeń celem kontrolowania tych skrzynek przez lekarza powiatowego co do ich stanu pod względem czystości i kompletu tak co do jakości, jak i co do ilości wykazanych środków.

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia:
Dr. Piestrzyński

zał. 1

Zawartość autobusowej skrzynki ratowniczej typu „Warszawskiego Pogotowia Ratunkowego".

4 tabl.	Płyn Burowa koncentr.
25,0	Jodyny.
25,0	Kolodium.

30,0	Sól trzeźwiąca (amoniak).
25,0	Krople Walerianowe.
1 tub.	Waseliny bornej.
9 szt.	Opatrunków indywid. steryl.
10 „	Bandaży 4 c/m.
10 „	„ 10 „
2 rol.	Plastra lepkiego.
200,0	Waty hygroskopijnej.
300,0	„ drzewnej (ligniny).
1 szt.	Temblak.
2 „	Szyny drewniane 60 c/m.
2 „	„ tekturowe 60 „
1 „	Ręcznik.
1 „	Mydelniczka z mydłem.
1 „	Nożyce w futerale.
1 „	Kubek aluminiowy.
12 „	Agrafek małych.
2 „	„ dużych.
1 „	Wąż gumowy do tam. krwotoku.
1 „	Atlas ratowniczy.

408.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 178

z dnia 10 listopada 1930 r.

(PH. 4477/1/30) w sprawie wykonania postanowienia art. 149 prawa przemysłowego.

Do
Wszystkich Panów Starostów
Powiatowych woj. kieleckiego.

I. Wygaśnięcie mocy prawnej przepisu przejściowego art. 149 prawa przemysłowego — skutki prawne.

Z dniem 15 grudnia 1930 roku wygasa moc prawna postanowienia przejściowego zawartego w art. 149 prawa przemysłowego — zatem z dniem tym tracą prawo przyjmowania na naukę i kierowania praktycznem kształceniem terminatorów osoby pełnoletnie, które:

1) po złożeniu z wynikiem pomyślnym egzaminu na czeladnika pracowały przynajmniej pięć lat w danym rodzaju lub gałęzi rzemiosła, lub

2) przynajmniej osiem lat wykonywały samoistne rzemiosło danego rodzaju lub gałęzi.

W myśl § 36 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 grudnia 1927 roku Dz. U. R. P. Nr 111, poz. 942 — po dniu 15 grudnia 1930 r. „tylko te osoby będą mogły trzymać terminatorów i kierować ich praktycznem wykształceniem, które:

a) będą miały prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego, albo

b) będą posiadały kwalifikację do kierowania praktycznem wykształceniem terminatotorów, odpowiadające warunkom ustalonym rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu wydanem na podstawie art. 150 prawa przemysłowego" (rozp. z dn. 14 grudnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1015).

Z powyższego wynika, że kto po dniu 15 grudnia 1930 r. przyjmie na naukę w rzemiośle terminatora i będzie kierował jego praktycznem wykształceniem nie mając do tego prawa w myśl art. 149 względnie 150 prawa przemysłowego — podlega ściganiu w drodze karno-administracyjnej na mocy art. 126 prawa przemysłowego (grzywną do 100 zł. lub aresztem do 14 dni) niezależnie od sankcji karnych, które uprawniona jest stosować Izba Rzemieślnicza w Kielcach na mocy § 22 przepisów regulujących sprawy terminatorskie w okręgu Izby z dnia 18 marca 1930 r. (Kielecki Dziennik Wojewódzki Nr 9, poz. 104) grzywną do 20 złotych. Ponadto czas nauki przebyty w terminie u rzemieślnika nieposiadającego prawa kształcenia terminatorów — jest dla terminatora czasem straconym, gdyż świadectwo o przebytym czasie nauki wystawione przez osoby nieuprawnione do kształcenia terminatorów — jest nieważne i nie może służyć za podstawę do dopuszczenia kandydata przez Izbę Rzemieślniczą do egzaminu czeladniczego.

Równocześnie przypominam, że Izba Rzemieślnicza w Kielcach celem umożliwienia osobom nieposiadającym prawa kształcenia terminatorów — uzyskanie tytułu mistrza, który po 15 grudnia 1930 r. jedynie uprawnia do przyjmowania na naukę i kierowania praktycznem kształceniem terminatorów — uchwaliła regulamin ulgowy komisji egzaminacyjnej czeladniczej i mistrzowskiej dla rzemieślników, którzy w dniu wejścia w życie prawa przemysłowego t. j. w dniu 16 grudnia 1927 r. samodzielnie prowadzili rzemiosło jednak nie posiadali i obecnie nie posiadają tytułu bądź czeladnika bądź mistrza.

Wobec powyższego, kto prawa do kształcenia terminatorów nie posiada, względnie kto prawo to traci z dniem 15 grudnia 1930 r. z mocy art. 149 prawa przemysłowego — a pragnąłby na przyszłość wspomniane prawo do przyjmowania na naukę i kierowania prak-

tycznem kształceniem terminatorów — nabyć, względnie nadal z tego prawa korzystać—ma możność to uczynić drogą poddania się ulgowemu egzaminowi czeladniczo-mistrzowskiemu, (jeśli nie posiada prawa do używania tytułu ani czeladnika ani też mistrza danego zawodu rzemieślniczego) względnie egzaminowi ulgowemu mistrzowskiemu (jeśli nie posiada jedynie prawa do używania tytułu mistrza danego zawodu).

Warunki i tryb dopuszczenia do wspomnianych egzaminów ulgowych — zawarte są w dziale III Obwieszczenia Izby Rzemieślniczej Nr 3 z dnia 1 czerwca 1930 r. przesłanem przez Izbę do wiadomości zarówno Panom Starostom jak i wszystkim Urzędom Gminnym oraz Magistratom miast na terenie Województwa. Wspomniane obwieszczenie Nr 3 przesyłam ponownie Panom Starostom do wiadomości z poleceniem zachowania ich w aktach łącznie z egzemplarzem Okólnika Nr 16 Izby Rzemieślniczej w Kielcach z dnia 21 maja 1930 r. L. 1697/17/30.

Odnośnie taksy egzaminacyjnej która w/g regulaminu ulgowego Komisji Egzaminacyjnej czeladniczej i mistrzowskiej wynosi kwotę 140 złotych dla kandydatów na mistrza nie posiadających dyplomu czeladniczego — oraz 100 złotych dla kandydatów na mistrza danego zawodu, posiadających dyplom czeladniczy — zaznaczam, że w myśl uchwały zapadłej na Walnem Zebraniu członków Izby Rzemieślniczej w dniu 26 października 1930 r. — Prezydent Izby upoważniony został do obniżenia taksy egzaminacyjnej dla kandydatów niezamożnych z tem, że obniżenie nie może przekroczyć kwoty minimalnej 50 zł.

Kto zatem pragnie uzyskać zniżenie taksy egzaminacyjnej winien w podaniu o dopuszczenie do egzaminu prosić o przyznanie mu powyższej ulgi należycie motywując prośbę, którą ponadto należy poprzeć świadectwem ubóstwa, względnie zaświadczeniem cechu danego zawodu lub innej organizacji rzemieślniczej — o ile istnieje na danym terenie — stwierdzającem niezamożność kandydata ubiegającego się o ulgę. Ulgi powyższe będą stosowane w myśl wspomnianej uchwały Izby Rzemieślniczej do dnia 31 marca 1931 r.

Powyższe należy bezzwłocznie podać do wiadomości wszystkim Urzędom Gminnym i Magistratom na terenie podległych Panom Starostom powiatów celem dalszego opublikowania w sposób w danej gminie powszechnie praktykowany — w formie przypomnienia interesowanym obowiązujących przepisów, posiadających charakter zasadniczy jako że normujących doniosłą kwestję nauki w rzemiośle.

Wskazanem jest również opublikowanie powyższego w prasie miejscowej.

Równocześnie należy każdemu Urzędowi Gminnemu (Magistratowi) przesłać po 1 egzemplarzu Okólnika Izby Rzemieślniczej Nr 16 — (odpowiednia ilość egzemplarzy w załączeniu).

II. Potrzeba zwalczania nieprawnego kształcenia terminatorów.

Kwestja praktycznego kształcenia terminatorów jest kwestją zasadniczą niemniej jak sprawa zwalczania nielegalnego prowadzenia rzemiosła, unormowana zresztą okólnikiem tut. Nr 59 z dnia 9 kwietnia 1930 r. L PH. 974/1/30 — bowiem obie te kwestje posiadają też i znaczenie ogólno-państwowe jako dotyczące społeczno-gospodarczego interesu państwa.

Jak po dniu 15 grudnia 1927 r. powstało zagadnienie nielegalnego prowadzenia rzemiosła — tak analogicznie po dniu 15 grudnia 1930 r. władze spotkają się niewątpliwie z zagadnieniem nielegalnego przyjmowania i praktycznego kształcenia terminatorów. Potrzeba zwalczania bezwzględnego obu szkodliwych objawów wynika z tych samych względów prawnych oraz z tej samej racji ekonomiczno-społecznej, bowiem w skutkach — obydwa objawy nawzajem uzupełniają się; wówczas gdy nielegalne prowadzenie rzemiosła — godzi w siłę gospodarczą istniejącego stanu rzemieślniczego — nielegalne kształcenie terminatorów wyrywając młodzież rzemieślniczą z pod fachowej opieki — niszczy kadry z których ma powstać przyszłe pokolenie rzemiosła — godzi też i w interesy gospodarcze państwa, pozbawiając go wykwalifikowanych pracowników co w konsekwencji ciężarem spadnie na produkcję przemysłu krajowego — godzi też i w interes społeczny — pozbawiając państwo jednego z czynników na których opiera się stan średni.

III. Pojęcie bezprawnego przyjmowania na naukę i kształcenia terminatorów.

Pojęcie to całkowicie mieści się w cytow. już art. 149 prawa przemysłowego oraz w § 36 rozporządzenia wykonawczego z dnia 7-go

grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 111, poz. 942).

Umowa o naukę zawarta z terminatorem (jego ojcem lub opiekunem) przez osoby nieposiadające prawa do przyjmowania i kształcenia terminatorów — nie rodzi dla terminatora skutków prawno-publicznych przez prawo przemysłowe przewidzianych, gdyż umowa taka jest nieważna, jako sprzeczna z prawem kto bowiem nie ma prawa przyjmowania na naukę terminatorów, tem samem i nie ma prawa zawierania umowy o naukę (art. 149).

Może sie jednak zdarzyć, że w czasie 15 grudnia 1927 r. — 15 grudnia 1930 r. osoba korzystająca z postanowienia przejściowego art. 149 — zawarła umowę o naukę z terminatorem tak, że czas ukończenia nauki przypada w terminie po 15 grudnia 1930 r. — prawo zaś do kształcenia terminatorów osoba ta straciła z mocy art. 149 prawa przemysłowego z dniem 15 grudnia 1930 r. nie nabywszy uprzednio prawa do używania tytułu mistrza danego zawodu, ani też prawa do kształcenia terminatorów na mocy art. 150 prawa przemysłowego.

W przytoczonym wyżej wypadku skutki prawne umowy, wynikające dla terminatora z postanowień prawa przemysłowego — a mianowicie — przebyty czas nauki, uwzględniony będzie jedynie licząc od dni rozpoczęcia nauki (nie zawarcia umowy) do dnia w którym pryncypał stracił prawo kształcenia terminatorów t. j. do dnia 15 grudnia 1930 r. Zatem pryncypał w tym wypadku winien rozwiązać umowę o naukę z dniem 15 grudnia 1930 r. ażeby umożliwić terminatorowi odbywać dalszą naukę u osoby uprawnionej do kształcenia terminatorów — zaś terminator względnie jego ojciec lub opiekun — ma prawo jednostronnie umowę powyższą zerwać co wynika z § 13 ust. 2 p. 3 cytow. wyżej przepisów regulujących sprawy terminatorskie w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Kielcach.

Gdyby wreszcie pryncypał, mimo utraty prawa — umowy o naukę nie rozwiązał — i nadal trzymał terminatora — wówczas naraża się na odpowiedzialność karno-administracyjną za bezprawne kształcenie terminatora.

IV. Metoda i podstawa ścigania winnych naruszenia postanowień art. 149 prawa przemysłowego.

Jeśli chodzi o metody zwalczania bezprawnego przyjmowania na nauką i kierowania praktycznem wykształcaniem terminatorów — to pozostają one te same jak i przy zwalczaniu nielegalnego prowadzenia rzemiosła — a szczegółowo omówione na stronie 4 — 6 cytow. okólnika tut. Nr 59 z dnia 9 kwietnia 1930 r. L. PH. 974/1/30. Tenże okólnik będzie miał analogiczne zastosowanie odnośnie kwestji podstawy do ścigania i karania winnych bezprawnego przyjmowania i trzymania terminatorów (dział III cyt. okólnika strona 7) z tą zmianą, że art. 140 prawa przemysłowego może mieć zastosowanie jedynie celem zabezpieczenia wykonania orzeczeń karnych.

Równocześnie zaznaczam, że kontrola warsztatów celem ujawnienia osób nielegalnie trzymających uczniów — może być dopiero zarządzona po dniu 15 grudnia 1930 r. przyczem w wypadkach przewidzianych w § 4 cytow. przepisów regulujących sprawy terminatorskie w okręgu Izby Rzemieślniczej w Kielcach — proszę Panów Starostów o usilne współdziałanie z Izbą Rzemieślniczą przy wykonywaniu cytow. § 4.

W terminie do dnia 31 marca 1931 r. polecam Panom Starostom przedłożyć mi szczegółowe sprawozdanie o wyniku podjętej akcji wraz z wykazem ilościowym osób pociągniętych do odpowiedzialności karno-administracyjnej za bezprawne trzymanie uczniów rzemieślniczych niezależnie od uwag i spostrzeżeń nasuwających się w związku z wspomnianą akcją.

Wojewda: w/z. *Dr. Kroebl*

409.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 180

z dnia 12 listopada 1930 r.

(Wet. 1770/1) w sprawie zgłaszania wybuchu chorób zaraźliwych u zwierząt.

Do
Wszystkich Panów Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Stosownie do reskryptu Ministerstwa Rolnictwa Nr 6466/W/II z dnia 22 września 1930 r. artykuły 76 i 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 sierpnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673 — uzależniają przyznanie odszkodowania względnie zapomogi w wypadkach zabicia z urzędu względnie padnięcia zwierząt z powodu chorób zwierzęcych zaraź-

liwych, między innemi także od wypełnienia obowiązku zgłoszenia wybuchu lub podejrzenia zarazy.

Obowiązek ten uważa się w myśl art. 77 lit. d) zacytowanego rozporządzenia za spełniony, jeżeli zgłoszenie nastąpiło w ciągu 24 godzin od wystąpienia u dotyczącego zwierzęcia objawów choroby zaraźliwej wyszczególnionej w art. 20 tego rozporządzenia, jak również objawów wzbudzających podejrzenie zachorowania na jedną z tych chorób.

W wypadkach wyszczególnionych w art. 76 wspomnianego rozporządzenia, gdzie chodzi o zapomogę z powodu padnięcia zwierząt na księgosusz, zarazę płucną, otwartą gruźlicę pryszczycę bydła rogatego z wyjątkiem cieląt do 3-ch miesięcy, nosaciznę, zarazę stadniczą, wściekliznę zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego, świń, owiec i kóz oraz na pomór i zarazę świń, uznanie obowiązku zgłoszenia za spełniony zależy nietylko od zgłoszenia zarazy w ustawowym terminie, lecz także od spełnienia tego obowiązku za życia dotyczącego zwierzęcia.

Dalszym warunkiem należytego wypełnienia obowiązku zgłoszenia jest, według art. 20 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, skierowanie tego zgłoszenia przez posiadacza zwierzęcia do najbliższego Posterunku Policji Państw. lub wprost do Starostwa.

Ustalenie, czy w konkretnym wypadku wypełniono obowiązek zgłoszenia czy też nie, należy według § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 9 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167 — do powiatowego lekarza weterynaryjnego, który, opierając się na osobistej ocenie stanu chorobowego zwierzęcia i na zeznaniach stron i świadków oraz uwzględniając czas zgłoszenia zarazy, zanotowany przez odnośny Posterunek Policji Państwowej lub przez Starostwo, a ewentualnie także daty pieczęci pocztowych, umieszczonych na pisemnych zgłoszeniach o zarazie, powinien stwierdzić protokólarnie, czy ewentualnie kiedy i w jaki sposób posiadacz zwierzęcia uczynił zadość obowiązkowi zgłoszenia zarazy, a dowody uzasadniające wydane w tej sprawie orzeczenie, dołączyć do sprawozdania o stwierdzeniu choroby zaraźliwej zwierząt.

Ponieważ zdarzają się wypadki, że powiatowi lekarze weterynaryjni sprawę ustalenia czasu i sposobu zgłoszenia zarazy przez posiadaczy zwierząt traktują niekiedy w sposób zbyt pobieżny, co utrudnia przeprowadzenie kontroli i daje powód do rekryminacji ze strony organów Okręgowych Izb Kontroli Państwowej, przeto zechce Pan Starosta wezwać powiatowego lekarza weterynaryjnego, aby przy rozstrzyganiu kwestji czy obowiązek zgłoszenia zarazy w terminie ustawowym został należycie wypełniony, czy też nie, postępował ściśle według obowiązujących w tej mierze przepisów i podanych wyżej wskazówek, unikając wszystkiego, coby mogło dać powód do ujemnych spostrzeżeń lub zarzutów niewłaściwego załatwienia sprawy.

O wydanych w tej sprawie zarządzeniach zechce Pan Starosta zawiadomić Wydział Powiatowy dla dalszego zawiadomienia sejmikowych lekarzy weterynaryjnych.

Wojewoda: w z *Dr. Kroebl*

Dział nieurzędowy.

OBWIESZCZENIA PUBLICZNE.

Administracja Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego podaje do publicznej wiadomości, że ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego z dnia 10 listopada 1930 r. w sprawie wyznaczenia terminu i miejsca dla odbywania egzaminu przed Państwową Komisją Egzaminacyjną Województwa Kieleckiego przez osoby, które nie ukończyły przepisowego kursu lub szkoły kucia koni, zostało wydrukowane w numerze 28 Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 22 listopada 1930 r. pod poz. 381.

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, Wacław Janiszowski, niniejszem obwieszcza, że zostały otwarte postępowania spadkowe po następujących zmarłych:

1) Janie Juszczyku — właścicielu działki niepodzielnego pastwiska, oznaczonej Nr 78[8] obszaru 1 mr. 49 prętów z dóbr Łagiewniki pow. stopnickiego;

2) Michale Wilczkowskim — właścicielu działki gruntu oznaczonej Nr 2 obszaru 3 dzies. 2025 sążni z kolonji Wojciechów, powiatu kieleckiego;

3) Antonim Szańkowskim — właścicielu dóbr Kępie, powiatu miechowskiego;

4) Józefie Cisowskim — właścicielu działka gruntu oznaczonego U a 50, zawierającego obszaru 2 mor. z dóbr Wierzbica, powiatu pińczowskiego;

5) Stanisławie Żal — właścicielu: a) z dóbr Sieczków, pow. stopnickiego: 1) działka gruntu obszaru 3 morgi i 2) niepodzielnej połowy działka gruntu oznaczonego Nr 18, zawierającego obszaru 2 morgi i b) z kolonji Kielnia Grzymałska, pow. stopnickiego: 1) działka oznaczonej Nr 1, obszaru 2 morgi i 2) połowy działka oznaczonego Nr 2, czyli przestrzeni 1 morgi.

Termin do zamknięcia i regulacji postępowań tych wyznaczony został na dzień 15 czerwca 1930 roku w kancelarji wyżej wymienonego Notarjusza. (2—3—1)

Notarjusz: *Wacław Janiszowski*

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach Wacław Janiszowski niniejszem obwieszcza że zostały otwarte postępowania spadkowe po następujących zmarłych:

1) Józefie Miziewiczu s. Józefa —właścicielu dwóch działków: a) działka gruntu oznaczonego Nr 19 A obszaru 1 ha 2036 metr. i b) działka łąki oznaczonego Nr 19 C. obszaru 5599 metr. i wchodzących w skład dóbr Wzdół Plebański, powiatu kieleckiego;

2) Berku Wólfowiczu, synu Icka -- wierzycielu sum zabezpieczonych pod Nr 1 w kwocie 96 rub., pod Nr 2 w kwocie 567 rub. 20 kop. i pod Nr 3 w kwocie 210 rub. — działu IV wykazu hipotecznego nieruchomości „Łąka Gorzyny", powiatu miechowskiego;

3) Stanisławie Orlińskim — właścicielu połowy placu oznaczonego Nr 68 zawierającego obszaru 79 sążni z budynkami, wchodzącej w skład nieruchomości Kielce Nr hip. 516;

4) Wojciechu Sikora — właścicielu 2-ch działków gruntu oznaczonych Nr Nr 1 i 86 zawierających obszaru po 5599 metr. każdy z dóbr Brzozówka, powiata miechowskiego.

Termin do zamknięcia i regulacji spadków tych wyznaczony został **na dzień 15 marca 1931 roku** w kancelarji wyżej wymienionego Notarjusza. (2—3—2)

Notarjusz: *Wacław Janiszowski*

Notarjusz przy wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, Włodzimierz Skalski, obwieszcza, iż po niżej wymienionych wierzycielach sum, zabezpieczonych na hipotece dóbr Gartotowice, powiatu pińczowskiego jako zmarłych, otwaite zostały postępowania spadkowe mianowicie:

1) Macieju Bijaku wierzycielu 1/3 części sum 1169 rubli 20 kop. i 100 rubli i 1/4 części sum 227 rub. 84 kop. i 171 rubli 40 kop. z prawem zastawu gruntu;

2) Jakóbie Kwapiszu wierzycielu 8/24 części sumy 439 rubli i 48 kop. z prawem zastawu do 8/24 części 7 mor. 112 pręt. gruntu.

3) Marcinie Pawlusku wierzycielu, sumy 477 rubli 11 kop. z prawem zastawu 8 mor. gruntu;

4) Janie Motyka, wierzycielu sumy 179 rub. 87 kop. z prawem zastawu do 3 mórg gruntu;

5) Ignacym Kwapiszu vel Duda, wierzycielu sumy 119 rub. 27 kop. z prawem zastawu do 2 mor.

6) Feliksie Janusie wierzycielu 5/7 części sumy 1685 rubli z prawami zastawu do 5/7 części 18 morg. 264 prętów gruntu;

7) Franciszku Krzyśkiewiczu wierzycielu połowy sum: 59 rubli 64 kop. i 280 rubli z prawem zastawu do 1 morg. 150 pr. łąki i 3 mor. 285 pręt. gruntu;

i 8) Antonim Dominku wierzycielu części sum 384 rub. 21 kop., 171 rub. 50 kop. i 64 rub. 3 kop. z prawem zastawu do części 8 mor. 100 pręt. gruntu i wierzycielu połowy sumy 400 rubli z procentami i kosztami. W dniu 1 lipca 1931 roku wyznaczonym do zamknięcia postępowania spadkowego winny stawić się osoby zainteresowane pod skutkami prekluzji. (2-3-1)

Notarjusz: *Wł. Skalski*

Pisarz wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Kielcach zawiadamia, iż toczą się postępowania spadkowe po:

1) Katarzynie Stecz pierwsze voto Skowera, właścicielce dz. Nr 9, przestrzeni 4 dz. 356 sąż. z kol. Gołuchów Bugdał, pow. stopnickiego;

2) Marcinie Jałocha, współwłaścicielu dz. Nr 8, przestrzeni 5 dz. 575 sąż. z kol. Olbrych pow. pińczowskiego;

3) Stanisławie Kolasińskim, współwłaścicielu placu Nr 53, przestrzeni 2443 i pół łokci kw. z nier. Kielce Nr 101;

4) Piotrze Raku, właścicielu działek Nr 9 przestrzeni 4 dz. 2270 sąż. z kol. Brus N 1, Nr 15, przestrzeni 5 dz. 1530 sąż. z kol. Białaszka, i Nr 14, przestrzeni 1 mrg. z dóbr Gozna B, pow. jędrzejowskiego;

5) Jakóbie Bernasiu, właścicielu dz. Nr 17, przestrzeni 2 dz. 1321 sąż. i Nr 21, przestrzeni 820 sąż. z kol. Doły, pow. pińczowskiego;

6) Józefie Podlodowskim, właścicielu dz. Nr 8, przestrzeni 16 ha 2747 mtr. z kol. Tempoczów, pow. pińczowskiego;

7) Izydorze Niedziela, właścicielu dz. Nr 23, przestrzeni 2 dz. 1290 sąż. z kol. Maków B, pow. miechowskiego;

8) Pawle Bartoszewskim, właścicielu 1/12 części przestrzeni 2 mrg. 299 pr. z d. Gluzy Szlacheckie, pow. stopnickiego;

9) Michale Zebraku, właścicielu dz. Nr 15 przestrzeni 5 dz. 668 sąż. z kol. Żabieniec Kozłowski, pow. miechowskiego;

10) Stefanie Bujakowskim, właścicielu dz. Nr 52, przestrzeni 3 mrg. z kol. Łaganówek, pow. miechowskiego;

11) Gabryelu Musiale, właścicielu dz. Nr 7, przestrzeni 3 dz. 180 sąż. z kol. Szwedówka pow. stopnickiego;

12) Wojciechu Wołkowskim, właścicielu dz. Nr 3, przestrzeni 1 mrg. 142 i pół pr. z kol. Odpadki Szreniawskie, i Nr 10 przestrzeni 2 dz. 1350 sąż. z kol. Zdanów pow. miechowskiego.

13) Janklu Zagajskim, właścicielu 1/3 cz. placu przestrzeni 962 mtr. z nier. Kielce Nr hip. 579;

14) Marjannie Zajd, współwłaścicielce działka łąki Nr A 54, przestrzeni 2 mrg. 190 pr. z osad Borzymowskich pow. stopnickiego;

15) Adamie Szafrańskim, właścicielu przestrzeni 15 mrg. 213 pr. i dz. Nr 8, przestrzeni 5 mrg. 184 pr. z fol. Faustynów pow. kieleckiego.

Termin regulacji spadków wyznaczony został na dzień pierwszy po upływie 6-ciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym w kancelarji Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Kielcach.

(2—3—1)

Pisarz Wydziału Hipotecznego
Sądu Okręgowego w Kielcach
Biłowicki

Wydział hipoteczny przy Sądzie Powiatowym w m. Kielcach obwieszcza, że toczy się postępowanie spadkowe po śmierci:

1) Florjana Kopcia, właściciela działki Nr 3, obszaru 2 morgi i działka Nr 6, obszaru 1 mor., pochodzących z ziemi poduchownej w Zagnańsku, gm, samsonowskiej, pow. kieleckiego ozn. hip. Nr 1;

2) Antoniego Szafrańca, właściciela osady rolnej, obszaru 9 morg. 150 pr. we wsi Sieradowicach, gm. bodzentyńskiej, pow. kieleckiego, oznaczonej Nr Nr tab. 6, a hip. 7;

3) Józefa Detki, właściciela osady rolnej we wsi i gm. Niewachlów, pow. kieleckiego, oznacz. hip. Nr 3;

4) Piotra Kiniorskiego, właściciela osady rolnej, położonej we wsi i gm. Samsonów, pow. kieleckiego, oznacz. Nr Nr tab. 64, a hip. 2;

5) Majera Garnka, współwaściciela nieruchomości w m. Chęcinach pow. kieleckiego, hip. Nr 230;

6) Szmula Gimel (Himel lub Himpel), właściciela osady we wsi Widełkach, gm. Cisowskiej, pow. kieleckiego, pod Nr tab. 35, a hip. 2.

Termin regulacji tych spadków oznaczony został **na dzień 18 marca 1931 roku,** w kancelarji wydziału hipotecznego przy sądzie powiatowym w m. Kielcach.

W oznaczonym terminie i miejscu osoby interesowane winny zgłosić prawa swoje pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

Wydział hipoteczny pow. stopnickiego, z siedzibą w Chmielniku, obwieszcza, iż na **dzień 9 marca 1931 r.** wyznaczony został termin pierwiastkowej regulacji hipotek dla

1) osady włośc. we wsi i gminie Drugnia, pow. stopnickim, zapisanej w tab. likw. pod Nr 43, powierzchni 8 morg. 165 pręt. z budynkami, należącej do Leona i Marjanny z Borków małż. Pasek;

2) osady włośc. we wsi Osiny, gm. Drugnia, pow. stopnickim, zapisanej w tab. likw. pod Nr 30, powierzchni 23 morg. 140 pr. z budynkami, należącej do s-ców Pawła Miszczyka;

3) osady włośc. we wsi Drugnia-Rządowa, gm. Drugnia, pow. stopnickim, zapisanej w tab. likw. pod Nr 31, powierzchni 14 morg. 205 pręt. należącej do s-ców Jana Wójnowskiego i Wincentego Wojnowskiego;

4) osady włośc. we wsi Korzenno, gm. Potok, pow. stopnickim, zapisanej w tabeli likw. pod Nr 30/31 i Nr 62, powierzchni 9 morg. 3 pręt. należącej do Stanisława Piotrowicza;

5) osady włośc. we wsi i gminie Grotniki, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. pod Nr 38, powierzchni 5 morg. 35 pręt. należącej do Józefa i Weroniki z Bugajów małż. Piwowarczyk;

6) osady włośc. we wsi Strożyska, gm. Grotniki, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. pod Nr 22, powierzchni 10 morg. 288 pręt. należącej do s-ców Jana Słabiaka;

7) nieruchomości w osad. Nowy-Korczyn przy ul. Farnej, gm. Nowy-Korczyn, pow. stopnickim położonej, powierzchni 2 morg. 290 pręt. składającej się z placu, budynków i gruntu, zapisanej w rejestrze pomiarowym pod Nr 240, należącej do Stanisława Wojtasińskiego;

8) osady włośc. we wsi Dziesławice, gm. Wolicy, pow. stopnickim, zapisanej w tabel. likw. hod Nr 36, powierzchni 6 morg. 7 pręt. należącej do Andrzeja i Jadwigi małż. Bartocha.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji tegoż wydziału pod skutkami prekluzji.

Wydział hipoteczny powiatu olkuskiego obwieszcza, że po zmarłym Józefie Leśniaku, właścicielu nieruchomości we wsi Bolesław pod hip. Nr 10, toczy się postępowanie spadkowe i że termin zamknięcia tego spadku wyznaczony został w kancelarji wydziału hipotecznego w Olkuszu na dzień 7 marca 1931 roku, w którym to dniu osoby interesowane winny stawić się, dla zgłoszenia swych praw z odpowiedniemi dokumentami, pod skutkami prekluzji. (2—3—2)

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

Magistrat m. Częstochowy niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 8 listopada 1930 roku zostaną wyłożone do wglądu w lokalu Wydziału III-go gminy miasta Częstochowy (ratusz, pokój Nr 6) na przeciąg jednego miesiąca:

1) uchwały Rady Miejskiej z dnia 25 czerwca 1930 roku w sprawie;
 a) sposobu pokrycia kosztów budowy i utrzymania wodociągów i kanalizacji;
 b) poboru w roku budżetowym 1930/31 złotych 550.500 — tytułem dopłat na częściowe pokrycie kosztów budowy i utrzymanie wodociągów i kanalizacji, oraz

2) odnośny rozkład dopłat wraz z załącznikami, przewidzianymi w § 19 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 317).

Kwoty dopłat ustalone wymienionem wyżej rozkładem winny być wpłacone do kasy Magistratu bez specjalnych wezwań— nakazów, w dwóch równych ratach:

I-sza w terminie do dnia 17 stycznia 1931 r.
II-ga w terminie do dnia 14 lutego 1931 r.

Z chwilą wejścia w życie uchwały, wymienionej w punkcie 1-szym lit. b, niniejszego ogłoszenia, anulowane zostają uchwały Rady Miejskiej w sprawie specjalnych dopłat, obowiązujących w roku budżetowym 1928/29 z dnia 20 grudnia 1928 roku, oraz w roku budżetowym 1929/30 z dnia 8 i 18 kwietnia 1929 roku.

Dopłaty wpłacone na podstawie ostatnio wymienionych uchwał zostaną zaliczone na poczet rozkładu specjalnych dopłat, dokonanego na podstawie uchwały z dnia 25 czerwca 1930 r.

Kwoty dopłat nieuiszczone w terminie przepisanym stają się zaległością, która będzie ściągnięta w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę, według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 401).

Odwołania wnosić można do Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego za pośrednictwem na wstępie wymienionej władzy wymiarowej w terminie do dnia następnego, po upływie okresu wyznaczonego niniejszem ogłoszeniem do przeglądu uchwał, rozkładu dopłat oraz załączników przewidzianych w powołanym wyżej rozporządzeniu Min. Spraw Wewnętrznych.

Kierownik Tymcz. Zarządu Miejskiego: *A. Bratkowski*

Magistrat m. Olkusza podaje do wiadomości, że Urząd Wojewódzki w Kielcach (Dyrekcja Robót Publicznych) reskryptem z dnia 10 listopada 1930 r. L. R. P. III-4451/30 zatwierdził plan zabudowania dzielnicy „Piaski" w Olkuszu w granicach oznaczonych na planie sytuacyjnym na zasadzie art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z następującemi zmianami:

1) linje regulacyjne ulic w części zachodniej dzielnicy będą przeprowadzone zgodnie z poprawkami uskutecznionemi na planie czerwonym kolorem,

2) szerokość jezdni ulic głównych będzie wynosić 8 m. a bocznych 6 m. przyczem ogólna szerokość tych ulic pozostanie niezmieniona,

3) chodniki ulic głównych od strony jezdni otrzymują pas zieleni 2 m. szer. wysadzony drzewkami,

4) parcele Nr 16, 17, 20, 46, 137, 138 i 139 będą przeznaczone pod zakłady użyteczności publicznej.

Burmistrz m. Olkusza: *M. Starkiewicz*

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie na podstawie art. 100 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 272) zatwierdza niniejszem następujące zmiany statutu Powiatowej Kasy Chorych w Miechowie, wprowadzone zarządzeniem Komisarza wymienionej Kasy z dnia 23 października 1930 r., a mianowicie:

1) Zmianę § 7 i § 16 przez zastąpienie słów „winni" słowami „winny".

2) Zmianę §§ 10, 17, 18, 61, 63, 73, 79, 80, 98, 101, 103, 108, 109 i 113 przez pełne określenie Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie.

3) Zmianę § 28 przez dodanie tabelki dziennego zasiłku w wysokości 65 proc., 70 proc. i 75 proc. dla każdej z 14 grup.

4) Zmianę drugiego zdania § 30 przez zastąpienie słowa „dowodu" słowem „dowody".

5) Zmianę § 33 a przez nadanie mu następującego brzmienia: „W razie zarządzonej przez władze sanitarne kontumacji w rodzinie członka Kasy, mającej na celu zapobieganie rozszerzenia się choroby zakaźnej, Kasa Chorych wypłaca członkowi, podlegającemu kontumacji zasiłek nie dłużej jednak, jak w czasie choroby. Zasiłek w razie kontumacji wypłaca Kasa Chorych, na podstawie świadectwa władzy sanitarnej, stwierdzającego istnienie i czas kontumacji. Postanowienie niniejszego paragrafu nie odnosi się do członków Kasy, którzy przez czas kontumacji otrzymują całkowite pobory lub umieszczeni zostali w specjalnie na ten cel przeznaczonych zakładach, w których otrzymują całkowite utrzymanie".

6) Zmianę § 59 przez ustalenie drugiego zdania — jak następuje: „W sprawie stosunku zakładów ubezpieczeń od wypadków do Kasy Chorych zachowują, aż do dalszego zarządzenia, moc prawną przepisy ustawowe dotychczas obowiązujące w b. zaborze austrjackim".

§ 7) Zmianę § 71 przez nadanie mu następującego brzmienia: „L. Składki wymierzane przez Kasę Chorych za pomocą szczególnych list płatniczych, sporządzonych na podstawie imiennych zgłoszeń, nadsyłanych przez pracodawcę według § 70 statutu, należy uiścić najpóźniej w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia listy płatniczej względnie zawiadomienia przez Kasę o dokonanym wymiarze składek. Kasa Chorych ma nadto prawo żądać od pracodawcy przekazywania w ciągu 3 dni po każdej wypłacie części składek potrąconych robotnikom.

II. Przedsiębiorstwa, którym składki, wymierzane są na podstawie przedkładanych list płacy, względnie wykazów pracowników i ich zarobków (§ 70 ust. II) obowiązane są do uiszczenia składek zależnie od terminu wypłat, a mianowicie:

a) przedsiębiorstwa wypłacające zarobki swym pracownikom według okresów krótszych niż miesiąc (t. j. za tydzień, dwa tygodnie, 10 dni i t. d.) obowiązane są w ciągu trzech dni po każdej wypłacie zarobku przelać do Kasy Chorych kwotę potrąconą robotnikom jako przypadające na nich części składek w wysokości 2/5 pełnej składki za odnośny okres wypłaty zarobku, resztę zaś należności z tytułu składek za dany miesiąc w ciągu 7 dni od ostatniej w tym miesiącu wypłaty zarobku;

b) przedsiębiorstwa wypłacające zarobki robotnicze według okresów miesięcznych obowiązane są wpłacać Kasie Chorych składki w 2 terminach, a to w ciągu trzech dni po upływie każdego miesiąca kwotę równającą się sumie składek przypadających za miesiąc poprzedni, następnie w ciągu 7 dni od wypłaty zarobku za dany miesiąc resztę stanowiącą różnicę między przypisem składek za dany miesiąc, a sumą już wpłaconą.

Jeżeliby przepis składek za odnośny miesiąc był mniejszy od zapłaconej zaliczki w wysokości przypisu za miesiąc poprzedni zaliczka ta zaliczona będzie na poczet składek za następny miesiąc.

8) Zmianę § 99 przez zastąpienie słów „odnośnych Sądów Grodzkich” słowami „sądów cywilnych”.

9) Zmianę § 111 przez skreślenie dotychczasowego ustępu III-go i nadanie mu następującego brzmienia:

(Ust. III) „Pisma i dokumenty Kasy Chorych winny być podpisane przez przewodniczącego Zarządu, lub jego zastępcę, i dyrektorów Kasy w wypadkach następujących:

1) gdy stwierdzają uchwały Zarządu lub służą do uzasadnienia zobowiązań Kasy, jak również jej praw i pretensyj;

2) gdy mają charakter orzeczeń z art. 76 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby;

3) gdy wynikają z wykonania ustawowych przepisów w stosunku do władz nadzorczych (art. 73 ust. II, IV i V oraz art. 75 powołanej pod 2 ustawy.

Wyżej wyszczególnione pisma i dokumenty winny być nadto zaopatrzone pieczątką z napisem „Powiatowa Kasa Chorych w Miechowie”.

Inne pisma i dokumenty, chociażby skierowane do władz nadzorczych, a więc pisma o charakterze informacyjnym, z żądaniem wyjaśnień co do wykonania obowiązujących przepisów, zawierające wykazy statystyczne i t. p. nie wymagają podpisu przewodniczącego Zarządu i mogą być podpisane przez dyrektora Kasy, względnie urzędnika Kasy, uprawnionego do tych czynności przez Zarząd Kasy w myśl § 108 niniejszego statutu.

Powyższe zmiany obowiazują Powiatową Kasę Chorych w Miechowie od dnia 1 grudnia 1930 r.

Dyrektor Okr. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie decyzją z dnia 24 listopada 1930 r. Nr dzien. 17011/30 rozwiązał autonomiczne władze Powiatowej Kasy Chorych w Sandomierzu i mianował równocześnie Komisarza dla tej Kasy w osobie p. Jerzego Wodeckiego, dotychczasowego Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Tarnobrzegu. Oddanie i przejęcie urzędowania nastąpiło natychmiast.

Dyrektor
Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie reskryptem z dnia 24 listopada 1930 r., L. 17014/30, zwolnił Pana Maksymiljana Szulca z obowiązku pełnienia funkcyj Komisarza Powiatowych Kas Chorych w Miechowie, Jędrzejowie i Włoszczowej i mianował w jego miejsce Pana Kazimierza Kauckiego, powierzając Mu przytem dalsze piastowanie stanowiska Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Kielcach.

Dyrektor
Okręg. Urzędu Ubezp. we Lwowie:
Grzegorz Chomicki

Kuratorjum Fundacji hr. Lanckorońskiego w Sandomierzu ogłasza niniejszem konkurs na wydanie jednego posagu w sumie zł. 7500.

Stosownie do § 3 lit. C. Statutu Fundacji o posag mogą się ubiegać panny idące zamąż

pochodzenia szlacheckiego, choćby niewylegitymowanego, religji rzymsko-katolickiej, znajdujące się w stanie zupełnego ubóstwa, urodzone w b. gubernji sandomierskiej, a w braku takich kandydatek także z innych części Polski. Podanie należy wnosić do dn. 1 stycznia 1931 r. pod adresem Kuratorjum Fundacji hr. Lanckorońskiego w Sandomierzu, ul. Mickiewicza 2, dołączając metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i moralności, oraz dowód szlacheckiego pochodzenia.

Przy równych kwalifikacjach kandydatek decyduje losowanie.

Posag przyznany wypłacony zostanie obdarzonej po wyjściu zamąż, a do czasu wypłaty ulokowany będzie na jej korzyść.

Jeżeli obdarzona nie podejmie kwoty posagowej do 5 lat od daty przyznania, natenczas przyznanie traci swoją moc.

Podania nieuwzględnione zostaną zwrócone.

Przewodniczący Kuratorjum: *K. Swieżyński*

LICYTACJE I PRZETARGI.

Starostwo Powiatowe Częstochowskie ogłasza, że w **dniu 20 grudnia 1930 r.** o godzinie 10-ej odbędzie się w Herbach Polskich, gminy Węglowice w drugim terminie przetarg ustny na sprzedaż części nieruchomości państwowej, a mianowicie:

a) parceli Nr 2 powierzchni 2110 mtr. kw. z domem drewnianym krytym gontem o 16 pokojach, cena wywoławcza 12.000 złotych,

b) parceli Nr 3 powierzchni 2455 mtr. kw. z domem mieszkalnym murowanym, krytym papą wym. 16.10 x 8.50, i budynkiem gospodarczym drewnianym wym. 19.10 x 8.80, krytym gontem, cena wywoławcza 8.400 złotych.

Przystępujący do przetargu obowiązani będą wnieść przed przetargiem, na ręce komisji przetargowej, kaucję w wysokości 10% ceny wywoławczej.

Bliższe informacje w Starostwie Częstochowskiem, pokój Nr 25.

Za Starostę: *L. Mońkowski*

Komornik Sądu Powiatowego 3 rewiru w Kielcach, Stanisław Janczur, zam. w Kielcach, przy ul. Śniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, **że w dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji, nieruchomości położonej we wsi i gminie Gruszów, pow. miechowskiego w woj. kieleckiem, należącej do Marjanny Kłębkowej, za dług należny Helenie Morstwnowej w sumie 213 dolarów 64 cent. Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej z proc. i kosztami i Państwowemu Bankowi Rolnemu Oddział w Kielcach w sumie 1739 zł. 04 gr. w złocie z proc. i kosztami, na rachunek której to sumy dłużniczka zapłaciła 209 zł. 90 gr., długi te zabezpieczone są w dziale IV wykazu hipotecznego pod Nr Nr 1 i 4.

Nieruchomość ta składa się z jednej działki ziemi w kolonji Gruszów przestrzeni 5 hektarów 27 metr. bez budynków, prawo własności na takową jest uregulowane na Marjannę Kłębkową, w dziale II wykazu hipotecznego kolonji Gruszów, księga której przechowuje się w wydziale hip. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Nieruchomość ta nie jest zastawiona lub wydzierżawona.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 15000 zł. stawający do licytacji winni złożyć vadium 1500 zł.

Akta w tej sprawie osoby zaintntesowane mogą przeglądać w kanc. wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza 14, niniejszem ogłasza, iż w **dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacją publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Józefa Woźniaka na pokrycie 1280 zł. z kosztami długu, należnego Szczepanowi Woźniakowi, z mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Kielcach z dn. 22 sierpnia 1929 r. Nr Ac. 233/29.

Nieruchomość ta położona we wsi Sladków Duży, gm. Chmielnik, pow. stopnickiego, stanowi wschodnią połowę osady włościańskiej, zapisaną w tabeli likw. pod Nr 15/15, obszaru 7 mor. 2251/2 pręt. ziemi w 12 kawałkach.

Na działce „Las" przestrzeni około 150 prętów, rosną drzewa, mające od 3 do 30 lat w ilości około 150 sztuk. Na osadzie tej znajduje się tylko dom drewniany, pokryty słomą.

Podlegający sprzedaży objekt niema urządzonej hipoteki, podpada pod ukaz z roku i 1864.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na 2 tygodnie przed licytacją.

Komornik: *Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza Nr 14 niniejszem ogłasza, iż w **dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż praw spadkowych, do wymienionej poniżej nieruchomości, spadkobierców Aleksego Budery: 1) córki jego pełnoletniej, Marjanny Buderówny i małoletnich dzieci Kazimierza i Juljanny Buderów w osobie głównej opiekunki, ich matki, Marjanny II voto Scibiorowej na pokrycie długów, należnych Herszli Orbachowi.

Majątek ten, położony we wsi Skorocicach, gm. Zagość, pow. pińczowskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tab. likw. pod Nr 12/12 o przestrzeni 3 dziesięciny 454 sąż. kw. z prawem do ogólnego pastwiska.

Osada ta składa się z 4-ch oddzielnych części, nie posiada budynków, zaś stare budynki Buderów, stoją na gruncie gromady wsi Skorociec.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość niema urządzonej hipoteki.

Osadę tę obciąża spłata na rzecz Łucji Buderówny i Marjanny z Buderów Kołton po 250 rub. dla każdej.

Licytacja rozpocznie się od ceny 6160 zł., lecz jako druga może się odbyć i od zniżonej ceny; biorący udział w licytacji obowiązany złożyć Komornikowi, odbywającemu takową—vadium w kwocie 616 zł.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji Komornika, a na dwa tygodnie przed licytacją w kancelarji wydz cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik: *Cz. Machura*

Komornik rew. I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza Nr 14, niniejszem ogłasza, iż w **dniu 13 lutego 1931 r.,** o godz. 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Jakóba Idzika na pokrycie 780 zł z kosztami reszty długu, należnego Józefie Kmiecikowej z mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 29 kwietnia 1929 r. Nr Ac. 1737/28.

Nieruchomość ta, położona we wsi Strojnowie, gm. Drugnia, pow. stopnickiego, stanowi osadę włościańską zapisaną w tabeli pod Nr 17/17 o przestrzeni 6 mor. 166 3/4 pręta ziemi, składającą się z 8 działek; na działce, zwanej „Dęby" rośnie las sosnowy i jodłowy oraz krzaki, działka ta ma przestrzeni około 75 pr. Na osadzie stoi dom drewniany i obora pod jednym dachem słomianym.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość niema urządzonej hipoteki, podpada pod ukaz z roku 1864, obciązona jest: dożywociem na rzecz Rozalji Idzikowej w postaci użytkowania 1 mor. 93 1/2 pr. ziemi i pomieszczenia w budynkach, oraz spłatą na rzecz Marjanny Józefy i Genofewy Wiewióra po 426 zł. 66 gr. teraz i po śmierci wdowy Rozalji Idzikowej po 106 zł. 66 gr.

Licytacja rozpocznie się od ceny 6000 zł. Vadium wynosi 600 zł.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik: *Cz. Machura*

Komornik rewiru I Sądu Powiatowego w Kielcach, Czesław Machura, zam. w Kielcach przy ul. Mickiewicza Nr 14, niniejszem ogłasza, iż **w dniu 13 marca 1931 r.** o godzinie 10 rano w gmachu Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się licytacja publiczna na sprzedaż nieruchomości, należącej do Wojciecha Krzyżkiewicza, na pokrycie długów, należnych: 1) firmie: „Polskie Zrzeszenie Spirytusowe w Warszawie Sp. z ogr. odp. jako nabywczyni praw firmy „Zakłady Przemysłowe „Etyl" w Kielcach 2) Zakładom Przemysłowym „Winkelhausen" w Starogardzie i 3) Janowi Andrzejowskiemu, jako nabywcy praw Anzelma Dulskiego.

Nieruchomość ta położona w wojewódzkiem mieście Kielcach, przy ul. Dużej Nr 6, oznaczona hip. Nr 312, składa się z placu przestrzeni około 1300 metr. kw., na którym znajdują się następujące zabudowania: a) dom frontowy jednopiętrowy, murowany z cegły, w którym od ulicy mieści się 4 sklepy, b) oficyna w podwórzu od strony lewej jednopię-

trowa z cegły, c) oficyna po stronie prawej, jednopiętrowa, d) oficyna 2-ch piętrowa od strony prawej, mieszkania w niej nie podlegają ochronie lokatorów, e) dom frontowy od ul. Wesołej 2 piętrowy murowany, w którym mieszczą się 2 sklepy, f) szopa częściowo murowana, częściowo z drzewa, g) pod domem frontowym i oficyną, znajdują się piwnice i suteryna i h) w podwórzu studnia. Wszystkie zabudowania znajdują się w stanie dobrym.

Podlegająca sprzedaży nieruchomość ma urządzoną hipotekę, w zastawie ani dzierżawie nie znajduje się, obciążona jest długami, szczegółowo wymienionemi w dziale IV wykazu hipotecznego.

Licytacja rozpocznie się od sumy 750.000 złotych, lecz jako druga może się odbyć i od zniżonej sumy, biorący udział w licytacji, obowiązany złożyć komornikowi, odbywającemu takową vadium w kwocie 75.000 złotych.

Akta licytacyjne przez osoby zainteresowane mogą być rozpatrywane w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach na 2 tygodnie przed licytacją.

Komornik: *Cz. Machura*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach 3 rew. Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Sniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że w **dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10 ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości należącej do Andrzeja Wróbla syna Baltazara, za długi należne: Władysławowi Ptakowi w sumie 1700 złotych z proc. i kosztami, Władysławowi Wypychowi w sumie 800 zł. z proc. i kosztami, Leonowi Wróblowi 700 zł. z proc. i kosztami, Kasie Stefczyka w Przybysławicach w sumie 154 zł. z proc. i kosztami, Franciszkowi Zajdlowi w sumie 100 zł. z proc. i kosztami, i Awnerowi Frydenbergowi w sumie 1964 zł. 50 gr. z proc. i kosztami.

Nieruchomość składa się ze wschodniej połowy osady włościańskiej we wsi Przybysławice gminy Tczyca, powiatu miechowskiego, woj. kieleckiego zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr 3/3 przestrzeni 6 morg. 173 pr. w 3 ch działkach i stojącego na takowej domu drewnianego pokrytego słomą o 3 ch izbach, sieni i piwnicy w lichym stanie, posiada księgę hipoteczną w miechowskiej powiatowej hipotece, pod Nr Nr 99 starym i 2 nowym i w dziale II wykazu hipotecznego prawo własności na takową jest uregulowane na imię Andrzeja Wróbla, syna Baltazara, zaś z działu III wykazu hipotecznego widać, że Janowi Krzysztoforskiemu przysługuje prawo dzierżawy z tej nieruchomości 173 prętów czyli 3128 metrów kw. gruntu z działki położonej pomiędzy gruntami dworskiemi dóbr Trzebienice i Przybysławice, przez całą szerokość działki ze wschodniej strony, przy gruntach wsi Maków, nie przeciąga 36 lat od 15 sierpnia 1925 r. a pozostała część ziemi, nie zastawiona i nie wydzierżawiona. W IV dziale wykazu hip. nieruchomość obciążona długami na rzecz: pod Nr 1 Ludwika Leśniewskiego w sumie 425 zł. 15 gr. z proc. i kosztami, oraz pod Nr Nr 2, 3, 4 i 5, na rzecz wyżej wymienionych wierzycieli.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5000 zł., stawający do licytacji winni złożyć vadium w wysokości 500 zł.

Akta w tej sprawie osoby zainteresowane mogą przeglądać w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach 3 rewiru Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Sniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że w **dniu 13 lutego 1931 r.** o godz. 10-ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji majątku nieruchomego należącego do Jakóba Kruka, położonego we wsi Brzeziny, gm. Morawica, pow. kieleckiego, za dług należny: Katarzynie Lużyńskiej w sumie 300 zł. z proc. i kosztami, Jana Kruka w sumie 2000 zł. z proc. i kosztami, Katarzynie Krukowej w sumie 572 zł. 90 gr. z proc. i kosztami i Marjannie Krukównie w sumie 1200 zł. z proc. i kosztami.

Nieruchomość ta składa się, z zachodniej połowy osady włościańskiej zapisanej w tabeli nadawczej wsi Brzeziny pod Nr 75 i zawiera przestrzeni 7 morgów 266 pr. na której jest dom mieszkalny drewniany stary pokryty gontami, oraz także stodoła pod słomą i stanowi niepodzielną własność dłużnika Jakóba Kruka i żony jego Katarzyny Krukowej, wobec tego za dług Jakóba Kruka sprzedają się z licytacji prawa jego do tej osady, nie hipotekowane, nie zastawione i nie wydzierżawione. Z tej połowy osady pozostaje w dożywotniem posiadaniu Wojciecha i Marjan

ny małż. Kruków obojga razem i każdego z osobna, gdyby które zmarło, 1 1/2 morgi gruntu do ich wyboru rok rocznie dla nich przez właściciela uprawianego, uprzątanego i podatkami opłaconego, z prawem wspólnego z nimi mieszkania z opałem, korzystania z budynków, z sadu owocowego i podwórza, oraz wspólnego z nimi pasania bydła.

Nieruchomość ta nie jest zastawiona lub wydzierżawiona, nie hipotekowana i znajduje się w posiadaniu Jakóba i Katarzyny małż. Kruków.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 5000 zł., stawający do licytacji winni złożyć vadium w wysokości 500 zł.

Akta w tej sprawie osoby zainteresowane mogą przeglądać w kancelarji wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik Sądu Powiatowego w Kielcach, rewiru 3-go Stanisław Janczur, zam. w Kielcach przy ul. Śniadeckich Nr 48, niniejszem obwieszcza, że **w dniu 13 lutego 1931 r.** o godzinie 10-ej rano w sali posiedzeń wydz. cyw. Sądu Okręgowego w Kielcach, odbędzie się sprzedaż z publiczaej licytacji, nieruchomości położonej we wsi i gminie Gruszów, powiatu miechowskiego, woj. kieleckiego, należącej do Michała Śpiewaka, za dług należny Helenie Morstinowej, w sumie 353 dol. 16 cent. Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej — w złotych polskich według kursu w dacie uiszczenia, Państwowemu Bankowi Rolnemu Oddział w Kielcach w sunie 2755 zł. 78 gr. z proc. i kosztami, Gabrysiowi Rafałowiczowi w sumie 400 zł. z proc. i kosztami Ickowi Chęcińskiemu w sumie 1050 zł. z proc. i kosztami i Fiszlowi Szmajserowi w sumie 277 zł. 40 gr. z proc. i kosztami.

Nieruchomość ta składa się: z jednej działki ziemi w kolonji Gruszów, zawieraiącej przestrzeni 7 hektarów 9222 metrów, prawo własności na takową jest uregulowane pod pkt. 4 na imię Michała Śpiewaka, w dziale II wykazu hipotecznego, kolonji Gruszów, księga której przechowuje się w wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach, domu murowanego, pokrytego dachówką, mieszczącego izbę mieszkalną, sień, stajnią, chlew i stodoły drewnianej pod słomą.

W dziale III wykazu hipotecznego pod Nr 1 właścicielowi tej nieruchomości przysługuje prawo użytkowania z wszystkich dróg oznaczonych w rejestrze pomiarowym. W dziale IV wykazu nieruchomość obciążona: pod Nr 1 sumą 4750 zł. w złocie z proc. i kosztami na rzecz Państwowego Banku Rolnego Oddział w Kielcach, i pod Nr 3 sumą 200 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z proc. i kosztami, nie jest zastawiona, ani też wydzierżawiona.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 20.000 zł. stawający do licytacji winni złożyć vadium wysokości 2000 zł.

Akta w tej sprawie, przez osoby zainteresowane mogą być przeglądane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Kielcach.

Komornik Sądowy: *St. Janczur*

Komornik Sądu Powiatowego w Radomiu 17-go rewiru, Edmund Szczerbiński, zamieszkały w Radomiu przy ul. Piłsudskiego Nr 15, na zasadzie art. 1141 i 1146 u. p. c. obwieszcza, że **dnia 16 lutego 1931 r.** o godz. 10 rano w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu odbędzie się w drugim terminie publiczna licytacja nieruchomości należącej do Tomasza Szymańskiego, położonej we wsi Makowiec, gm. Skaryszów, pow. radomskiego, woj. kieleckiego, składającej się z drewnianego młyna o jednym stole walcu, jednym razowcu i żubrowniku, oraz ropowym motorze firmy „Perkun" o sile 20 koni i z praw do 1/5 części z 2/3 części włościańskiej osady, zapisanej pod Nr 3 tabeli likwidacyjnej wsi Makowiec, o powierzchni 12 mórg 237 $^1/_3$ pr. czyli 2 mórg 167 pr. ziemi w trzech działkach szczegółowo wymienionych w opisie z dnia 31 maja 1930 roku z 1/5 częścią drewnianego domu, stodoły, obory i studni.

Nieruchomość ta znajduje się w posiadaniu Tomasza Szymańskiego, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddana, księgi hipotecznej nie posiada, jest obciążona z wyjątkiem młyna dożywociem na rzecz wd. Anny Szymańskiej i wystawiona na licytację na zaspokojenie należności Maksymiljana Radzikowskiego i Andrzeja Sokołowskiego w kwocie 117 dol. i 1.400 zł. z proc. i kosztami z klauzul egzek. Sądu Powiatowego w Radomiu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 12.000 zł. lecz nieruchomość może być sprzedana za cenę niższą od szacunkowej.

Od licytanta będzie wymagana kaucja 10 proc.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w urzędowych godzinach w kancelarji wydziału cywilnego, 2-giej instancji, Sądu Okręgowego w Radomiu.

Komornik Sądowy: *E. Szczerbiński*

Komornik Sądu Powiatowego w Radomiu, 17 rewiru Edmund Szczerbiński, zamieszkały w Radomiu przy ul. Piłsudskiego Nr 15, na mocy art. 1141 i 1146 u. p. c. obwieszcza, że **dnia 18 marca 1931 r.** o godz. 10 rano w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu odbędzie się publiczna licytacja nieruchomego majątku, położonego w m. Radomiu przy ul. 1 maja, oznaczonego Nr pol. 3, a hipot. 551, należącego do Romualda Gierycza w 3/5 częściach, do ks. Henryka Gierycza w 1/5 części i do Feliksa Gierycza w 1/5 części, składającego się z placu o powierzchni 1937,22 metr. kw., na którym znajdują się następujące bndynki: a) murowany dom piętrowy o 14 ubikacjach, b) murowany budynek piętrowy, fabryczny, przeznaczony na gięciarnię i stolarnię, c) murowany budynek piętrowy przeznaczony na fabrykę giętych mebli, d) murowany budynek parterowy z maszyną i kotłem parowemi, e) murowany budynek fabryczny, dwupiętrowy, przeznaczony na szlajfownię, klejarnię, polerownię, pakownię i skład, f) murowany budynek parterowy, przeznaczony na suszarnię drzewa, g) cztery szopy drewniane, h) studnia z pompą i i) drewniany ustęp.

Nieruchomość ta znajduje się w posiadaniu Romualda, Henryka i Feliksa Gieryczów, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddana, posiada księgę hipot., oznaczoną Nr 551 w archiwum hipotecznem przy Sądzie Okręgowym w Radomiu, est obciążona długami w kwocie 64.615 zł. 53 gr. 800 dol. i 7.000.500 marek pol. i wystawiona na licytację na zaspokojenie pretensji Banku Handlowego w Łodzi, Oddziału w Radomiu, w kwocie 5.415 dol i 1700 zł. z proc. i kosztami z klauzul egz. i tytułu wyk. Sądu Okręgowegow Radomiu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 150.000 zł. wzwyż i od licytanta będzie wymagana kaucja 10 proc.

Akta sprawy licytajnej mogą być przeglądane w urzędowych godzinach w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu.

Komornik Sądowy: *E. Szczerbiński*

Komornik Sądu Powiatowego w Radomiu, 17 rewiru, Edmund Szczerbiński, zamieszkały w Radomiu przy ul. Piłsudskiego Nr 15, na mocy art. 1141 i 1146 u. p. c. obwieszcza, że **dnia 18 marca 1931 r.** o godz. 10 rano w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu odbędzie się publiczna licytacja nieruchomego majątku, położonego w mieście powiatowem Końskich, woj. kieleckiego, przy ul. 3 Maja, oznaczonego Nr pol. 100/228, a hipot. 204 należącego do Enzela Horowicza w 35 proc. do do Nachy z Rafałowiczów Horowiczowej w 40 proc. i do Pesy-Rywki Świętalskiej w 25 proc., składającego się z kawałka ziemi, około 3-ch mórg, z budynkami: 1) murowanym domem parterowym o 5 ubikacjach, 2) drewnianą szopą i 3) murowanym bndynkiem, zwanym mydlarnią, z przybudówką i dwiema studniami oraz znajdującem się w tym budynku młynarskiem urządzeniem, szczegółowo wymienionym w opisie komornika sądowego w Końskich z dnia 19 marca i 10 kwietnia 1929 roku.

Nieruchomość ta znajduje się w posiadaniu Enzela i Nachy Horowiczów i Pesy Rywki Świętalskiej, w zastaw ani dzierżawę nie jest oddana, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym przy Sądzie Powiatowym w Końskich oznaczoną Nr 204, jest obciążona długami w kwocie 7920 rb. i 33.871 zł 29 gr. i wystawiona na licytację w całości za dług Enzela Horowicza, należny firmie „Huta Silesia“ Sp. Akc. w Katowicach i firmie „Herzfeld-Viktorus“ Tow. Akc. w Grudziądzu w sumie 24.500 zł. z proc. i kosztami z tytułów wyk. Sądów Okręgowych w Radomiu i Łodzi.

Licytacja rozpocznie się od szacunkowej sumy 30.000 zł wzwyż i od licytanta będzie wywymagana kaucja 10 proc.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w urzędowych godzinach w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu.

Komornik Sądowy: *E. Szczerbiński*

Komornik Sądu Powiatowego w Radomiu 17 rewiru, Edmund Szczerbiński, zamieszkały w Radomiu przy ul. Piłsudskiego Nr 15, na zasadzie art. 1141 i 1146 u. p. c., obwieszcza, że **dnia 18 marca 1931 r.** o godz. 10 rano w sali posiedzeń wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu odbędzie się w drugim terminie publiczna licytacja nieruchomego majątku pod nazwą „Fabryka Ceramiczna „Rogalin“, dawniej „Florus“, położonego w m. Wierzbniku przy ul. Starachowickiej, pow. iłżeckiego, woj. kieleckiego, oznaczonego Nr pol. 52, należącego do Jana

Marjana Pankracego, używającego jednego imienia Jan, Kicińskiego, składającego się z dwóch działek gruntu o powierzchni: jednej około 6 mórg, a drugiej około 4 mórg, położonych w środku m. Wierzbnika, w miejscowości „Mokre-Staja“, ze znajdującemi się budynkami fabrycznemi i gospodarczemi, a mianowicie: 1) murowanym budynkiem dwupiętrowym, frontowym mieszkalnym, 2) murowanym budynkiem, frontowym, fabrycznym, przeznaczonym na magazyn techniczny, 3) murowanym budynkiem piętrowym, fabrycznym, mieszczącym piec systemu Hofmana i halę maszyn, 4) murowanym budynkiem fabrycznym, mieszącym łamacz, 5) murowanym budynkiem piętrowym, fabrycznym, mieszczącym piec, 6) murowanym budynkiem parterowym, mieszczącym kotłownię, 7) murowanym budynkiem parterowym, gospodarczym, mieszczącym składy węgla, 8) drewnianym budynkiem parterowym, fabrycznym mieszczącym kuźnię, 9) murowanym budynkiem piętrowym, fabrycznym, mieszczącym piec tunelowy, 10) szopą na drewnianych słupach, mieszczącą skład szamotu, 11) murowanym pomostem łączącym budynki, 12) murowaną ścianą oporową, 13) daszkiem pod wjazdem do budynku, 14) drewnianą szopą, 15) otwartą szopą na 39 słupach, 16) piętrowym domem murowano-drewnianym, mieszkalnym, 17) murowanym domem parterowym, mieszkalnym, 18) parterowym budynkiem murowanym, gospodarczym, przeznaczonym na stajnię, 19) dwiema szopami otwartemi na murowanych słupach i drewnianych, 20) trzema piecami do wypalania płytek posadzkowych, 21) tunelowym piecem do wypalania posadzki, 22) dwoma kominami fabrycznemi, 23) drewnianym ustępem, 24) wąskotorową kolejką długości 340 mtr. i 25) kompletnem urządzeniem fabrycznem, szczegółowo wymienionem w opisie komornika sądowego na rewir iłżecki, sporządzonym dnia 28 grudnia 1928 r.

Nieruchomość ta znajduje się w posiadaniu Jana-Marjana-Pankracego Kicińskiego, w zastawie ani dzierżawie nie jest, ma zaprowadzoną księgę hipoteczną pod nazwą „Fabryka Florus w Wierzbniku“, obecnie przemianowaną na „Rogalin“, złożoną w archiwum hipotecznem przy Sądzie Okręgowym w Radomiu i jest wyznaczona do licytacji na zaspokojenie należności Banku Gospodarstwa Krajowego w kwocie 95.295 zł. 50 gr. z proc. i kosztami z tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie i Skarbu Państwa w kwocie zł. 71.943 gr. 81 z proc. i kosztami z tytułu wykon. Sądu Okręg. w Radomiu.

Licytacja rozpocznie się od ceny szacunkowej 300.000 zł. i od licytanta będzie wymagana kaucja 10 proc., lecz nieruchomość może być sprzedana za cenę niższą od szacunkowej.

Akta sprawy licytacyjnej mogą być przeglądane w godzinach urzędowych w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Radomiu.

Komornik Sądowy: *E. Szczerbiński*

ZAGUBIENIE DOKUMENTÓW.

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Końskie na imię *Franciszka Kulczyka*, (roczn. 1904) s. Jana, zam. w Sulborowicach, gm. Machory, pow. opoczyńskiego. (3—3)

Józef Pluta zam. w Przedmieściu Dalszem, gm. Solec, pow. iłżeckiego, unieważnia zagubiony dowód osobisty serja 110078 Nr 704/d, wyd. przez Starostwo w Wierzbniku.

Unieważnia się zagubione pozwolenie na broń krótką rewolwor browning Nr (29210) wydane przez Starostwo w Opatowie za Nr 067950/616, *Ignacemu Wesołowskiemu*, zam. w kolonji Zagaje Bokszyńskie, gm. Waśniów, pow. opatowskiego.

Zgubiono pozwolenie na prawo jazdy Nr KL. 4420, wydane przez Dyr. Rob. Publ. w Kielcach na imię *Herszla Rajfera* ze Staszowa.

Jan Medaj, zam. w Zawichoście, powiatu sandomierskiego, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia serja E. Nr 669403, wydany dnia 23 maja 1930 r. przez rejonowego inspektora koni w Sandomierzu.

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Szydłowca na imię *Teofili Malinowskiej*, zam. w Kielcach.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Końskie na imię *Józefa Czarnieckiego* (roczn. 1890) zam. w Bliżynie. (3—1)

Wincenty Dupak z Zaleźanki, gm. Suchedniów, pow. kieleckiego unieważnia zagubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kielce.

Unieważnia się zgubione karty powołania rezerwistów: 1) *Józefa Berlińskiego* (roczn. 1904) Nr k. 1683, 2) *Józefa Adamczyka* (roczn. 1902) Nr k. 1689, 3) *Stanisława Krzysztofika* (roczn. 1904) Nr k. 1941.

Walery Wróblewski (roczn. 1906) zam. w Końskich, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Siedlce, którą unieważnia się.

Zygmunt Podraza ze wsi Senisławice, pow. pińczowskiego, zgubił zaświadczenie wojskowe koloru niebieskiego, wydane przez P. K. U. w Pińczowie, które unieważnia się.

Zgubiono dowód osobisty wydany na imię *Lejbusia Rozenholca*, ur. 24 kwietnia 1879 r. w Korytnicy, gm. Sobków, pow. jędrzejowskiego przez Starostwo Powiatowe w Kielcach. Dowód ten niniejszem unieważnia się. (3—1)

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach, Zamek. Tel. Nr 188.

Prenumerata za 1930 rok — 28 zł. — Numer pojedyńczy 1 zł. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., o postępowaniu spadkowem pojedyńcze — 6 zł., zbiorowe po 3 zł. od każdego postępowania, o regulacji hipoteki pojedyńcze — 8 zł., zbiorowe — po 5 zł. od każdej nieruchomości, za wiersz szpaltowy lub jego miejsce 60 groszy, 1 szpaltę — 30 zł. 1 stronę dwuszpaltową 60 zł. Drobne ogłoszenia: 15 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie jednokrotne 4 zł. 50 gr., trzykrotne 12 zł. 50 gr.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej—ul. Sienkiewicza № 15.